

Regidores i regidors,
Secretari
Senyores i senyors

“Avui sóc aquí amb humilitat davant la tasca que afrontem, agraït per la confiança que m’ha estat atorgada, conscient dels sacrificis dels nostres predecessors”. Amb aquestes paraules iniciava Barack Obama el seu primer discurs d’investidura com a president dels Estats Units, i les reproduïxo a l’inici d’aquest discurs perquè, salvant les enormes distàncies entre llocs, persones i responsabilitats, contenen conceptes que val la pena traslladar també a aquesta modesta investidura, que és la novena de l’etapa democràtica i la segona que tinc la sort i l’honor de viure en primera persona.

Humilitat davant la tasca que afrontem. Així ens presentem nosaltres i particularment jo com a alcalde reelegit davant de la responsabilitat que ens ha estat conferida per la ciutadania de Caldes a través de les urnes. Malgrat la contundència d’uns resultats que considerem històrics, i que ens legitimen a seguir endavant, ens comprometem a governar des del primer dia amb humilitat i senzillesa, amb prudència i discreció, tocant de peus a terra, oberts al diàleg i a la crítica constructiva, amb la mà estesa, disposats a aprendre, a rectificar i a millorar cada dia. Serem un govern nou en un 70%, però compromesos en un 100% a donar el millor de nosaltres mateixos per aportar feina i solucions als reptes que ens planteja un present no excessivament afalagador. No pot ser d’una altra manera. El repte és màxim, ho sabem, i també és màxima la responsabilitat. I davant dels reptes cal arremangar-se i esforçar-se, que és el que ens han ensenyat els nostres pares i que

és el que sempre s'ha fet, des de que el món és món, per superar les dificultats i seguir endavant. Sabem que no ho solucionarem tot. No farem tot el que voldríem fer. No satisfarem a tothom ni a totes les expectatives, i menys en les circumstàncies actuals. Però ens esforçarem al màxim per seguir millorant el nostre poble, per fer-lo més agradable, més just, més pròsper, més actiu, més culte, més cívic, més conegut, més implicat amb el país, i ho farem amb el mateix tarannà que ho hem estat fent fins ara.

Agraïts per la confiança. Una confiança que entenem guanyada a pols durant els darrers quatre anys i que ens ha permès doblar el suport i la representació al consistori. La confiança, com ja explicava fa uns mesos en una conferència a Can Rius, és un concepte clau en política. El que hem fet, i com hem fet el que hem fet, ens ha fet guanyar la confiança de la majoria de les persones que van anar a votar el passat 22 de maig. Després hi ha hagut altres factors que hi han ajudat, però aquest ha estat el principal. Ara ens toca gestionar tota aquesta enorme confiança des de l'actitud que acabo de descriure, i no pensant només en els que ens varen votar, ni tan sols pensant només en els que varen votar, sinó en l'interès general del municipi.

Però el nostre agraïment és enorme. Han estat multitud les persones que aquests dies ens han felicitat, i els ho volem agrair sincerament. Perquè és una bonica sensació comprovar com la gent valora positivament el que fas, de la mateixa manera que també és reconfortant superar un examen amb molt bona nota. Ara bé: aquesta valoració no és un xec en blanc. S'acaba algun dia si no es renova la confiança ni la credibilitat. D'això també en som

conscients, de manera que procurarem, per la via dels fets i de les actituds, anar renovant-les.

Gestionarem confiança però també gestionarem decepció, malestar i indignació, conceptes tots ells situats en una escala de matisos que va creixent en intensitat. Farem política i administrarem els recursos enmig d'un clima social enrarit per les causes i les conseqüències d'una crisi econòmica i social que ja fa massa temps que arrosseguem, i de la qual no veiem encara la seva anhelada fi. Aquests anys estem caminant per la corda fluixa. L'atur no baixa, continuen tancant empreses, els bancs es queden pisos i cases, els més joves miren al futur i no hi veuen res, alguns subsidis arriben perillosament al final i a les administracions ens falten diners per seguir fent el que estem fent. A tot arreu on mirem hi ha feina a fer. Haurem de fer política doncs malgrat el context d'austeritat sobrevinguda, de retallades i retrocessos. No podrem fer política com quan les coses anaven bé, o almenys millor que ara. Ara toca fer de la necessitat virtut, però amb el convenciment de que ens en sortirem, amb el convenciment que farem realitat un desig: que el futur, a aquestes alçades, ja només pot ser millor.

I farem política també des del desprestigi de la pròpia política. Un desprestigi que, ja sigui just o injust, és inquietant perquè no aporta res de bo a ningú. Sóc dels que penso que la ciutadania ha d'ajudar els polítics, almenys aquells que exerceixin la política des de la noblesa de les intencions i des de la fermesa d'unes conviccions justes -que són molts. No tenim interessos inconfessables, ni una agenda oculta, ni cap altra intenció que no sigui treballar, de la millor manera que sapiguem fer-ho, pel nostre poble mentre hi hagi

la confiança de la gent i la il·lusió nostra per fer-ho. Ja sabem que és divertit i està de moda banalitzar la política i els polítics, i a més és molt fàcil fer-ho des de l'anonimat o des d'un pseudònim, des de la immediatesa que proporcionen les noves tecnologies, des de fins i tot un cert sentit de superioritat moral que a alguns els genera el fet de criticar i embolicar la troca des del sofà estant, sense acció positiva, dimitint del sentit de la responsabilitat, però el cinisme imperant avui en dia, el clima d'opinió d'exagerada desconfiança vers la política i els qui l'exercim, no aporta res de bo. Ens porta, això sí, al derrotisme i al populisme. Ens degrada com a societat. Ens complica l'aixecar-nos després de caure. El meu prec és aquest: no ens poseu més pals a les rodes si no ens ho mereixem. Perquè les rodes ja estan prou travades, i el que hem de fer és estirar entre tots.

Deia també el President Obama: **conscients** dels sacrificis dels que ens han precedit. Avui gairebé res comença de zero. Com en una bona novel·la, hi ha d'haver un fil conductor. Abans d'aquest govern n'hi ha hagut altres, i abans d'aquest alcalde n'hi ha hagut altres. I després en vindran més. Tots han aportat el seu gra de sorra, amb més o menys encert, per fer de Caldes un bon lloc per viure-hi. Començant pels regidors del passat mandat i que a partir d'avui deixen de ser-ho. A ells els vull agrair de nou la seva feina a favor de Caldes, i en nom del nou Consistori els dic que mirarem de ser dignes successors de la seva tasca.

Als que us estreneu avui, i als que renoveu el càrrec de regidor o regidora, us vull felicitar i us vull dir que de nosaltres, de les nostres actituds, depèn ser dignes representants de les persones que ens

han escollit. Als que tindreu responsabilitats de govern us demano que practiqueu la política local des del màxim esforç que se us pugui exigir, des de l'esperit de sacrifici i des del diàleg permanent. Que no us canseu d'explicar perquè fem el que fem, i perquè no podem fer el que no podem fer. I que no us deixeu desanimar davant de les dificultats del dia a dia, davant de la lluita diària contra els tòpics i els retrets i el cinisme perquè al capdavant, si l'exercim des de la netedat d'esperit, comprovareu que la política, diguin el que diguin, és una feina molt noble. El que teniu ara a les mans és el privilegi de poder treballar en benefici de l'interès col·lectiu del nostre municipi, i quan passin els anys us quedarà una cosa que no us podrà treure ningú; la satisfacció d'haver treballat, des de la política, per Caldes.

Als que estareu a l'oposició, us demano que ens ajudeu a millorar, que ens feu propostes, que ens aporteu arguments en un debat que comença avui i que durarà quatre anys. La discòrdia per la discòrdia no porta enlloc. No serveix de res abandonar un ple abans de votar els pressupostos. Hem d'escollir la responsabilitat abans de les recriminacions, perquè l'electorat no vol baralles de poca volada. L'electorat vol que treballem i deixem treballar, que ens posem d'acord el més sovint possible i que si discrepem, ho fem sense sobrepassar les regles del joc.

El govern que tinc la responsabilitat d'encapçalar de nou és un govern compromès amb Caldes i la seva gent; però també és un govern compromès amb el país i la seva plena llibertat. No hi haurà cap intimidació ni cap amenaça que ens desviï del nostre objectiu, que és noble, just, legítim i necessari. Perquè si finalment tenim un

país lliure en comptes d'un país en permanent disputa, tindrem un poble i una societat millors, que d'això és del que es tracta.

Per últim, vull agrair a la meva família l'estoicitat amb la qual ha suportat els primers quatre anys d'alcaldia amb absoluta dedicació a la feina i al càrrec però potser poca dedicació a ells, i demanar-los, si no és molt demanar, quatre anys més de paciència i de comprensió. Miraré de trobar durant el nou mandat un equilibri més just. Després de jo mateix, ells saben millor que ningú què implica, de bo i de dolent, ser alcalde del teu poble. Però ho accepten perquè saben que, malgrat tot, faig el que m'apassiona.

Sóc una persona tossuda, com em deia molt sovint el meu pare, a qui també vull recordar en un moment tan especial per mi com aquest. Especialment quan parlàvem de política, que era sovint. Amb tossuderia hem fet coses contra pronòstic; guanyar les eleccions fa quatre anys, ser alcalde amb trenta anys, i guanyar ara amb majoria absoluta. Suposo que, en part per també per aquesta tossuderia, no he llençat la tovallola en els moments complicats del mandat que acabem de deixar enrere i ara torno a ser, reforçat políticament i anímicament per unes urnes que van parlar molt clar, l'alcalde del vostre poble.

Moltes gràcies.

Caldes de Montbui, 11 de juny de 2011